

Sorø on my Mind

Digt til 25-års studenterjubilæum– efter Homer.
Postgården i Sorø den 17. juni 1989

Mindet, Gudinde, besyng, der bragte os sammen i aften,
Fra nær og fjern vi fylkes, til kollektiv nostalgering,
Femogtyve års støv bortvejres, når sammen vi kommer,
Bag os ligger årtier med alt muligt andet end Sorø:
Koner og karrierer, skilsmisser, midtlivskriser,
Konfirmerede børn, villaer, prioriteter.

Ak, hvor forandret! Og dog! Forklædte som voksne vi mødes,
Tankerne går tilbage, til dengang da solen skinned':
Store Plads, varm og støvet – i hastigt løb mod et måltid,
Hermansen, underdanig, og tjenernes hvide jakker,
Aft'ner på alumnatet, Radio Merkur med mere,
De tidlige Stones og Beatles – eller hvad med Helen Shapiro?
Striegler ved stearinlys deklamerer Brænd Mine Breve.
Aftente – eller kaffe, med bagerens sidste basser.
Engang imellem en grovs, fortæring af meter af franskbrød.
Goder fra hjemmet det fjerne, dog vrages grøn-alpe-osten.

Store stunder huskes, verdenshistoriens nærhed,
Cuba-krisens drama, med verdenskrigen om hjørnet.
En kølig novemberaften, i mængden udenfor kirken,
Står alting pludselig stille ved rygtet om drabet i Dallas.

Kostskoleritualer – batøk og lærere bålbrændt,
Fakkeltøget på Flommen, og sangen i Fratergården.
Melankolsk forårsstemning, den aften da vildgåsen larmed'.
Fenstring af Husholdningsskoler, det hedt begærede hunkøn,
Erobringen føres frem i Lanciers'en ved Kongeballet.
Frikvarterer på Guls, hvor skoddet gik på omgang,
Rituelle konfrontationer med bobserne hinsides porten.

Fryden ved regelbruddet, blaffeturen til staden,
Til divisionskamp i Parken, med nas på den fjerne familie.
Pjækken hos Mutter Hak, bekvemt med en stor stak bøger,
Jørgen Stein var glubende læsning, og Rifbjergs Kroniske Uskyld.

Eksamenslæsning i haven – der tages mål til huer,
Endelig er det ovre – forældrene kommer, benovet.
Rituellet på Trekanten stimler årgangen sammen,
Sjungom Studentens Lyckliga Dag i flerstemmig udgave.
Verden venter – åben, uden adgangs begrænsning.

Husker I de der gammelsoranere – sentimentale,
Der fjoget, med blanke øjne, lagde en mønt under puden?
Vi tog da de penge, bevares, men grinede lidt til siden,

De fjog, det er os nu ! Okay, da, vi vedgår arv og gæld,
Vi er vores egen historie – det Sorø, det er os selv.
Nu sidder vi her og husker – et kvart århundrede er gået,
Nostalgikere? Måske – Men gør det egentlig noget?

Michael Skovmand
Årgang 1964